

Το Ευαγγέλιο: Κυριακής της Τυρινής 1/03/2020

Κατά Ματθαίον (στ' 14-21)

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπε ὁ Κύριος: «Ἐὰν συγχωρέσετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι κακὸ ἔχουν κάνει, θὰ συγχωρήσῃ καὶ σᾶς ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος. Ἐὰν ὅμως δὲν συγχωρήτε τοὺς ἀνθρώπους, τότε οὔτε καὶ ὁ Πατέρας σας θὰ συγχωρήσῃ τὰ παραπτώματά σας». «Ὅταν νηστεύετε μὴν γίνεσθε σκυθρωποὶ ὅπως οἱ ὑποκριταί, οἱ ὅποιοι παραμορφώνουν τὰ πρόσωπά τους, διὰ νὰ τοὺς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύουν. Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ἔχουν λάβει τὴν ἀνταμοιβή τους. Σὺ ὅμως ὅταν νηστεύῃς, ἄλειψε τὸ κεφάλι σου καὶ πλύνε τὸ πρόσωπόν σου, διὰ νὰ μὴν ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύεις ἀλλὰ μόνον ὁ Πατέρας σου, πού εἶναι ἐκεῖ παρῶν κρυφά, καὶ ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τί γίνεται εἰς τὰ κρυφά, θὰ σὲ ἀνταμείψῃ εἰς τὰ φανερά». «Μὴ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὁ σκόρος καὶ ἡ σαπίλα τοὺς καταστρέφουν καὶ ὅπου οἱ κλέπται κάνουν διάρρηξιν καὶ τοὺς κλέβουν, ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸ σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε σκόρος οὔτε σαπίλα τοὺς καταστρέφει καὶ ὅπου κλέπται δὲν κάνουν διάρρηξιν καὶ κλέβουν. Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σου, ἐκεῖ θὰ εἶναι καὶ ἡ καρδιά σου».

Ὁ Ἀπόστολος: Κυριακής της Τυρινής 1/03/2020

Προς Ρωμαίους ἐπιστολή Παύλου (ιγ' 11 – ιδ' 4)

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσημῶνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίτας καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, αὐτὰ νὰ κάνετε, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον γνωρίζετε σὲ τί καιρὸν ζοῦμε: ὅτι εἶναι πλέον ὥρα νὰ ξυπνήσετε ἀπὸ τὸν ὕπνον, διότι τώρα εἶναι πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἢ σωτηρία παρὰ τότε πού ἐπιστέψαμε. Ἡ νύχτα ἐπροχώρησε· ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε. Ἄς πετάξουμε λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἄς ὀπλισθοῦμε μὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἄς εἶναι ἡ συμπεριφορά μας σεμνή, ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα, ὄχι συμπόσια καὶ μεθύσια, ὄχι ἀκολασίες καὶ ἀσελγείες, ὄχι ἔριδες καὶ ζηλοτυπίες, ἀλλ' ἐνδυθῆτε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καὶ μὴ φροντίζετε διὰ τὴν σάρκα διὰ νὰ ἰκανοποιήσετε τὰς ἐπιθυμίας της. Ἐκεῖνον πού εἶναι ἀσθενὴς κατὰ τὴν πίστιν, νὰ τὸν δέχεσθε, ἀλλ' ὄχι διὰ συζητήσεις γνωμῶν. Ὁ ἕνας πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ φάγῃ ἀπὸ ὅλα, ἀλλ' ὁ ἀσθενὴς τρώγει λάχανα. Ἐκεῖνος πού τρώγει, ἄς μὴ περιφρονῇ ἐκεῖνον πού δὲν τρώγει, καὶ ἐκεῖνος πού δὲν τρώγει, ἄς μὴ κρίνῃ ἐκεῖνον πού τρώγει, διότι ὁ Θεὸς τὸν ἔχει δεχθῆ. Ποιὸς εἶσαι σὺ πού κρίνεις ξένον ὑπηρέτην; Τὸ ἂν θὰ σταθῆ ἢ θὰ πέσῃ ἀφορᾷ τὸν δικόν του κύριον, θὰ σταθῆ ὅμως, διότι ὁ Θεὸς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τὸν κάνῃ νὰ σταθῆ.